

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117206637
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1117206637.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Denisou Cvikovou v právnej veci žalobcu: G.. F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, Bratislava, právne zastúpený: Mgr. Zdenkom Nováčekom, advokátom, Brančská 7, Bratislava proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava o zrušenie rozhodcovských rozsudkov, takto

rozhodol:

I. Súd rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. vydaný rozhodcom JUDr. Marekom Morochovičom dňa 01.12.2016 sp.zn. 166/01/16 v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. proti žalovanému G.. F. K., ktorým bola žalovanému G.. F. K. uložená povinnosť zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku žalobcovi PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. sumu 1446,66 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne, zo sumy 1,67 eur od 02.07.2015 do 10.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.08.2015 do 10.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.09.2015 do 18.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.10.2015 do 18.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.11.2015 do 19.11.2015, zo sumy 1768,14 eur od 05.11.2015 do 19.11.2015, zo sumy 1607,40 eur od 20.11.2015 do 01.12.2015, zo sumy 1527,03 eur od 02.12.2015 do 07.12.2015, zo sumy 1446,66 eur od 08.12.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1500,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1500,- eur len 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 1446,66 eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 95,71 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 191,42 eur z r u š u j e v celom rozsahu.

II. Súd rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. vydaný rozhodcom JUDr. Marekom Morochovičom dňa 01.12.2016 sp.zn. 167/01/16 v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. proti žalovanému G.. F. K., ktorým bola žalovanému G.. F. K. uložená povinnosť zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku žalobcovi PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. sumu 1446,66 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne, zo sumy 1,67 eur od 02.07.2015 do 10.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.08.2015 do 10.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.09.2015 do 18.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.10.2015 do 18.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.11.2015 do 19.11.2015, zo sumy 1768,14 eur od 05.11.2015 do 19.11.2015, zo sumy 1607,40 eur od 20.11.2015 do 01.12.2015, zo sumy 1527,03 eur od 02.12.2015 do 07.12.2015, zo sumy 1446,66 eur od 08.12.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1500,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1500,- eur len 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 1446,66 eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 95,71 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 191,42 eur z r u š u j e v celom rozsahu.

III. Súd priznáva žalobcovi proti žalovanému náhradu trov konania v plnej výške.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 663,- eur na účet Okresného súdu Bratislava I do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.03.2017 domáhal, aby súd zrušil rozhodcovské rozsudky vydané stálym rozhodcovským súdom Slovenský arbitrážny súd, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. pod spisovou značkou č. 166/01/16 z 01.12.2016 a č. 167/01/16 z 01.12.2016. Súčasne žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 4182,58 € a nahradiť žalobcovi trov konania. Žalobca odôvodnil svoju žalobu tým, že dňa 25.2.2014 uzatvoril so žalovaným dve Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500042055 a 8500042058, na základe ktorých mu mal byť poskytnutý, pri každej zmluve jednotlivo, úver vo výške 1500,- eur, pri RPMN 69,01%, dohodnutom počte splátok 42 mesiacov, dojednanej mesačnej výške splátky 80,37 eur. Žalobca mal žalovanému uhradiť celkom 3375,84 eur, pri každom jednotlivom úvere. Žalovaný však žalobcovi poskytol len 2x 1.284,25 € (26.2.2014), keď ešte pred ich poskytnutím úveru započítal voči nároku na poskytnutie úveru poplatok 2x 215,75 eur podľa bodu 8.1 písm. a) zmlúv za to, že na žiadosť žalobcu mu môže žalovaný povoliť odklad niektorých splátok úveru. Keď žalobca zistil, že mu žalovaný neposkytol plnú výšku úveru 3.000,- € (2x 1.500,- €), ale len jeho časť v sume 2.568,50 € (2x 1.284,25 €), o čo žalobca však nemal žiaden záujem, tak mu túto sumu obratom dňa 27.2.2014 v celosti vrátil späť, domnieval sa, že od dotknutých zmlúv konkludentne odstúpil. V priebehu roka 2015 sa žalobcovi ozval žalovaný, podľa ktorého žalobcov dlh voči nemu nezanikol s tým, že má pokračovať v úhrade vyššie stanovených splátok, na základe čoho žalobca poukázal žalovanému ešte aj nasledovné plnenia:

Dátum	8500042055	8500042058
29.03.2016	1 285,92 €	1 285,92 €
22.12.2015	80,37 €	80,37 €
14.12.2015	80,37 €	80,37 €
07.12.2015	80,37 €	80,37 €
01.12.2015	80,37 €	80,37 €
19.11.2015	241,11 €	241,11 €
18.11.2015	160,74 €	160,74 €
10.11.2015	80,37 €	80,37 €
10.11.2015	1,67 €	1,67 €
spolu	2 091,29€	2 091,29€
+ 27.2.2014	1 284,25€	1 284,25€
celkovo	3 375,54€	3 375,54€

Žalobca teda poukázal žalovanému celkovo 2x 3.375,54 € tak, ako mu ukladali úverové zmluvy č. 8500042055 a 8500042058 z 25.2.2014.

1.2 Žalobca dospel k záveru, že obe zmluvy o revolvingovom úvere je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) z.č. 129/2010 Z.z., pretože v zmluvách je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, keď skutočná RPMN úverov nie je v zmluve uvádzaných 69,01%, ale vyššia 70,01 % (pri úvere 1.500,- €, bez poplatku), 92,98% (pri úvere 1.500,- €, s poplatkom, 92,98 € (pri úvere 1.284,25 € s poplatkom), 69,22% (pri úvere 1.500,- €, bez poplatku a splatná konci mesiaca), 75,33% (pri úvere 1.500,- €, bez poplatku a splatná na začiatku mesiaca), 91,77% pri úvere 1.500,- €, s poplatkom a splatná na konci mesiaca), 101,25% (pri úvere 1.500,- €, s poplatkom a splatná na začiatku mesiaca), 91,77% (pri úvere 1.284,25 € bez poplatku a splatná na konci mesiaca) 101,25 % (pri úvere 1.284,25 € bez poplatku a splatná na začiatku mesiaca). Počítať RPMN so započítaním poplatku 215,75 € bolo povinnosťou žalovaného podľa § 19 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z.. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/692/2014 z 27. 01. 2016. Dotknutý okamžite splatný poplatok za možnosť odkladu niektorých splátok predstavuje podľa žalobcu neprijateľnú a teda podľa § 53 ods. 5 OZ (§ 39 OZ) neplatnú podmienku, čo je prejedikovanou skutočnosťou s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/284/2014 z 21.10.2015, sp.zn. 19Co/282/2015 z 14.4.2016, sp.zn. 20Co/99/2014 z

31.3.2015, sp.zn. 8Co/227/2015 z 26. 08. 2016; Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/692/2014 z 27.01.2016. Neprijateľnosť dotknutej podmienky o okamžitom započítavaní poplatku na úver je daná podľa žalobcu aj tým, že v jej kontexte nie je spotrebiteľovi poskytnutý úver vo výške, ktorý by mu podľa zmluvy mal k hospodárskemu využitiu prináležať a o ktorý veriteľ'a za týmto účelom aj požiadal (Krajský súd v Bratislave sp.zn. 1CoZm 14/2015, 1CoZm 55/2014). Zmluvy o revolvingovom úvere neobsahovali náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ z.č.129/2010 Z. z. a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluvy neobsahujú rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé, aká suma z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky; pričom nie je postačujúce uviesť len celkovú výšku splátky. Zmluvy neobsahujú ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/, a to údaj o konečnej splatnosti úveru. V zmluvách o revolvingovom je uvedený len počet a výška splátok, pričom neobsahuje určenie dátumu prvej splátky ani dátumu konečnej splatnosti úveru. Žalobca ešte dňa 27.02.2014 vrátil žalovanému všetky ním poskytnuté finančné prostriedky, kde žalobcove úhrady nad túto sumu 4.182.58 € (2x 2.091,29 €) predstavujú bezdôvodné obohatenia žalovaného. ktorého vydania sa žalobca žalobou domáhal. Napriek vyššie uvedenému si žalovaný dňa 14.1.2016 podal voči žalobcovi rozhodcovské žaloby č. 166/01/16 (8500042055) a č. 167/01/16 (8500042058) u svojho dvorného rozhodcovského súdu - Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, kde žalovaný nezohľadnil ani vyššie uvedené úhrady. Následne bol dňa 22.12.2016 žalobcovi doručený rozhodcovský rozsudok č. 166/01/16 z 01.12.2016 a rozhodcovský rozsudok č. 167/01/16 z 01.12.2016. Rozhodcovskými rozsudkami, každým jednotlivo, bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu 1 446,66 €, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne, zo sumy 1,67 € od 2.7.2015 do 10.11.2015, zo sumy 80,37 € od 2.8.2015 do 10.11.2015, zo sumy 80,37 € od 2.9.2015 do 18.11.2015, zo sumy 80,37 € od 2.10.2015 do 18.11.2015, zo sumy 80,37 € od 2.11.2015 do 19.11.2015, zo sumy 1 768,14 € od 5.11.2015 do 19.11.2015, zo sumy 1 607,40 € od 20.11.2015 do 1.12.2015, zo sumy 1 527,03 € od 2.12.2015 do 7.12.2015, zo sumy 1 446,66 € od 8.12.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1500 EUR a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1500 € len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1446,66 EUR do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 95,71 €, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 191,42 €, čím za poskytnutý a obratom vrátený úver vo výške 2 x 1.284,25 € mal zaplatiť žalovanému až 2x 4.822,20 € spolu s ďalším príslušenstvom (+ 275 %). Na základe vyššie uvedeného bol žalobca toho názoru, že zo strany dvorného rozhodcovského súdu žalovaného tu popri nesprávnom právnom a skutkovému posúdeniu veci došlo aj k preukázateľnému porušeniu § 39 ods. 2 z.č. 335/2014 Z.z. zakladajúc tým prípustnosť tejto žaloby na zrušenie rozhodcovských rozsudkov podľa § 45 ods. 1 písm. e), g), h), i), j), k) a l) z.č. 335/2014 Z.z., keď povinnosťou rozhodcovského súdu bolo rozhodcovskú žalobu zamietnuť/odmietnuť. Samotné rozhodcovské zmluvy predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to aj s poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 3CoE/65/2016 z 9.3.2016 a sp.zn. 13CoE/117/2013 z 30.10.2013, Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5CoE/181/2014 z 28. 11. 2014.

2.1 Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril písomne v obsahu svojho podania z 04.05.2017 doručeného súdu dňa 05.05.2017 a žiadal žalobu žalobcu zamietnuť. Žalovaný poukázal na to, že s konaním o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudkov nemôže byť spojené iné konanie, čo je dané podstatou právnej úpravy vyplývajúcej z ustanovenia § 47 ods. 1, 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku pokračuje konanie o žalobe podanej pôvodne rozhodcovskému súdu ďalej. Rozhodnutím v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku sa teda nevytvára definitívny stav usporiadania vzťahu medzi stranami sporu, a teda tvrdenie o bezdôvodnom obohatení okrem nedôvodnosti je predčasné. Žalovaný namietal tvrdenia žalobcu o konkludentnom odstúpení od zmlúv o revolvingovom úvere vrátením čerpanej sumy na účet žalovaného, pretože žalobca v zmysle žiadneho písomného podania, postupu alebo spôsobu určeného zákonom neprejavil vôľu od zmluvy odstúpiť. Napokon, ak po údajnom odstúpení od zmluvných vzťahov vykonával úhrady, nemohol ani sám predpokladať, že odstúpil od zmluvy. Žalobca popieral tvrdenie o nesprávnej RPMN z dôvodu, že do jej výpočtu sa mal započítavať aj poplatok podľa článku 8., ods. 8.1 dohody o poskytnutí služby. Takýto postup výpočtu RPMN by odporoval zákonu č. 129/2010 Z.z., čo napokon potvrdil vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Banskej Bystrici. V prípade úverovej zmluvy č. 8500042055 predstavuje celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 2 písm. h) hodnotu

určenú nasledovne: výška splátky 80,37 x počet splátok 42, t.j. spolu 3375,54 eur. V prípade úverovej zmluvy č. 8500042058 predstavuje celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 2 písm. h) hodnotu určenú nasledovne: výška splátky 80,37 x počet splátok 42, t.j. spolu 3375,54 eur. Postup žalobcu, ktorý započítava sumu platby podľa dohody o poskytnutí služby odporuje podľa žalovaného zákona. V uvedenej sume je zahrnutý aj náklad na platbu za službu, ktorá nebola podmienkou pre vznik úverovej zmluvy, čiže podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nejde o súčasť celkových nákladov, a preto nejde ani o súčasť celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobcom predložené výpočty RPMN odporujú podľa žalovaného zákona, pretože nejde o výpočet podľa vzorca podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z., v daných výpočtoch sa nezohľadňuje príslušná právna úprava; sú v nich zohľadnené reálne dátumy (dátum čerpania, dátum splatnosti prvej splátky, dátum splatnosti každej nasledujúcej splátky). Na základe toho potom žalovaný tvrdil, že RPMN bola stanovená správne, dôvod bezúčinnosti nevznikol a nedošlo ani k vzniku žiadneho bezdôvodného obohatenia.

2.2 Žalobca argumentoval, že každá zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (80,37 Eur), termín splatnosti splátky (a počet splátok (42 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy). Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. sú výsledkom implementácie smernice Rady 2008/48 a pri výklade § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné vychádzať aj z jej ustanovení. Osobitne to určuje ako povinnosť aj článok 22 ods. 1 smernice. Predmetná smernica má v rámci úniijného práva povahu plnej harmonizácie. Členské štáty preto nie sú oprávnené či už legislatívne (v podobe prijímania právnych noriem) alebo aplikačne (v podobe rozhodovania svojich orgánov) prijímať odchylné ustanovenia. Výslovne to vyplýva z článku 22 smernice. Na podporu uvádzaného poukázal žalovaný aj na odôvodnenie rozsudku, č. k. 13Co/I 11/2014-166. Skutočnosť, že tvrdenia žalobcu ohľadne nedostatkov v zmluve sú nesprávne podporil žalovaný aj poukázaním na fakt vyplývajúci z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Podľa právneho záveru vysloveného Súdnym dvorom EÚ vo veci C-42/15, sa má článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere uzavretá dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.

2.3 Nakoniec žalovaný popieral tvrdenie žalobcu ohľadne neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a namietal, že žalobca neuviedol žiadny zákonný dôvod jej neplatnosti. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/919/2015.

3. Žalobca v obsahu svojej písomnej repliky z 07.06.2017 doručenej súdu dňa 14.08.2017 uviedol, že nielen celý jemu poskytnutý úver žalovanému vrátil ale ho súčasne aj preplatil o žalovaných 4182,58 eur. Napriek plnej úhrade úverov, a to ešte pred vydaním napadnutých rozsudkov, trvá žalovaný na ich ďalšej platnosti (exekučnej vymožiteľnosti) snažiac sa bezdôvodne obohatiť nielen o žalovaný preplatok 2 x 2091,29 €, ale aj o ďalších 2 x 1446,66 € s príslušenstvom. Podľa žalobcu spojenie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o zaplatenie preplatku neodporuje žiadnemu zákonnému ustanoveniu. V prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku by bol rozhodcovský súd podľa § 47 ods. 3 z.č. 335/2014 Z.z. viazaný právnym názorom všeobecného súdu. Podľa návratky založenej v rozhodcovskom súdnom spise žalobca lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovských rozsudkov nezmeškal. Žalovaný svojim vyjadrením potvrdil predčasnú úhradu úverov žalobcom. Žalobcom uvádzané výšky RPMN sú vypočítané podľa aplikácie Ministerstva financií SR, pričom žalovaný opakovane uvádza nesprávne výšky RPMN nezapočítavajúc poplatok, ktorý má byť súčasťou výpočtu RPMN, pretože ide o veriteľom vopred v zmluve stanovený (známy) poplatok, ktorý mal byť zaplatený v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. g) zákona), a to najneskôr s poskytnutím úveru. Celkovými nákladmi sú všetky známe poplatky v súvislosti so zmluvou, vrátane nákladov na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nielen vopred dané poplatky za poskytnutie úveru. Vo vzťahu ku správnosti transpozície smernice do slovenského právneho poriadku, je podľa žalobcu legitimovaná výlučne Slovenská republika. Obsahom zmlúv o revolvingovom úvere nie je náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), údaj o konečnej splatnosti úveru, rovnako ako neobsahujú ani dátum prvej splátky či dátum konečnej splatnosti úveru. Oznámenie o schválení úveru ani splátkový kalendár, nie sú súčasťou

úverovej zmluvy v čase jej podpisu, teda zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli splnené v čase podpisu zmluvy.

4. Súd vykonal dokazovanie obsahom spisov vedených Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o, pod spisovou značkou 166/01/16 a spisovou značkou 167/01/16 a to predovšetkým žalobami žalovaného z 14.12.2016, Žiadosťami o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvami o revolvingovom úvere číslo: 8500042055 a č. 8500042058 zo dňa 25.02.2014 zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., rozhodcovskými zmluvami č. 8500042055 a č. 850004205822 zo dňa 25.02.2014, rozhodcovským rozsudkom Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. z 01.12.2016 sp.zn. 166/01/16 a sp.zn. 167/01/16, ako aj ostatným obsahom súdneho spisu a zistil tento skutkový stav.

5. Žalobca uzatvoril so žalovaným písomne dňa 25.02.2014 dve obsahovo totožné Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500042055 a č. 850004205822, predmetom, ktorých bol záväzok žalovaného ako veriteľa poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi úver vo výške 1500,- € a záväzok žalobcu poskytnúť úver vrátiť a zaplatiť žalovanému úroky v dohodnutej výške 70,01% ročne (ďalej len "úverová zmluva" resp. "úverové zmluvy"). Strany sa v úverových zmluvách dohodli na splatení úveru v 42 splátkach. Mesačná výška splátky predstavovala 80,37 € Celková čiastka, ktorú sa žalobca ako dlžník zaviazal vrátiť predstavovala 3375,54 € a bola tvorená úverom a úrokmi za obdobie čerpania úveru. V úverových zmluvách bola uvedená RPMN vo výške 69,01% a priemerná RPMN vo výške 46,30%. Strany sa dohodli na poskytnutí revolvingu v čiastke 790,84 € pri ročnej úrokovej sadzbe úrokov vo výške 76,21%. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú bol dlžník povinný zaplatiť predstavovala 1928,88 €. V úverových zmluvách sa uvádzala predpokladaná RPMN vo výške 70,01%, Úverové zmluvy odkazovali na obsah zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť úverových zmlúv.

6. Súčasne s úverovými zmluvami uzatvorili žalobca a žalovaný písomne dňa 25.02.2014 rozhodcovské zmluvy, a to rozhodcovskú zmluvu č. 850042055 a rozhodcovskú zmluvu č. 850042058 s totožným obsahom. Predmetom rozhodcovských zmlúv, z ktorých každá jednotlivá sa vzťahovala k riešeniu sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo rozhodcovskej zmluvy, bola dohoda strán o tom, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z týchto súdov: Rozhodcovský súd v Bratislave, Slovenský arbitrážny súd, Victoria rozhodcovský súd v Žiline alebo Rozhodcovský súdny dvor. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh (bod 5 rozhodcovskej zmluvy). Následne si strany dohodli podmienky konania pred rozhodcovským súdom, ktoré konanie malo byť vedené v slovenskom jazyku, pred jedným rozhodcom zapísaným v zozname rozhodcov stáleho rozhodcovského súdu s tým, že konkrétneho rozhodcu, ktorý vec prejedná a rozhodne, vyberie zo zoznamu rozhodcov predseda rozhodcovského súdu. Rozhodcovské konanie malo byť vedené v písomnej forme (bod 6 rozhodcovskej zmluvy). Nakoniec rozhodcovská zmluva obsahovala poučenie žalobcu ako dlžníka o následkoch podpisu rozhodcovskej zmluvy.

7. Rozhodcovským rozsudkom vydaným dňa 01.12.2016 v rozhodcovskom konaní vedenom pod sp.zn. 166/01/16, začatom na podklade žaloby spol. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. podanej dňa 14.01.2016, bola Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. uložená Ing. Petrovi Waldovi povinnosť zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku spol. PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. sumu 1446,66 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne, zo sumy 1,67 eur od 02.07.2015 do 10.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.08.2015 do 10.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.09.2015 do 18.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.10.2015 do 18.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.11.2015 do 19.11.2015, zo sumy 1768,14 eur od 05.11.2015 do 19.11.2015, zo sumy 1607,40 eur od 20.11.2015 do 01.12.2015, zo sumy 1527,03 eur od 02.12.2015 do 07.12.2015, zo sumy 1446,66 eur od 08.12.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1500,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1500,- eur len 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 1446,66 eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených

s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 95,71 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 191,42 eur.

8. Rozhodcovským rozsudkom vydaným dňa 01.12.2016 v rozhodcovskom konaní vedenom pod sp.zn. 167/01/16, začatým na podklade žaloby spol. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. podanej dňa 14.01.2016, bola Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. uložená Ing. Petrovi Waldovi povinnosť zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku spol. PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. sumu 1446,66 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne, zo sumy 1,67 eur od 02.07.2015 do 10.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.08.2015 do 10.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.09.2015 do 18.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.10.2015 do 18.11.2015, zo sumy 80,37 eur od 02.11.2015 do 19.11.2015, zo sumy 1768,14 eur od 05.11.2015 do 19.11.2015, zo sumy 1607,40 eur od 20.11.2015 do 01.12.2015, zo sumy 1527,03 eur od 02.12.2015 do 07.12.2015, zo sumy 1446,66 eur od 08.12.2015 do zaplattenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1500,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1500,- eur len 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 1446,66 eur do zaplattenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 95,71 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 191,42 eur.

9. Rozhodcovský súd odôvodnil svoje rozhodnutia založené na analogickom skutkovom základe ako aj zhodnom právnom posúdení veci tým, že preskúmal zmluvu o revolvingovom úvere a túto vyhodnotil ako platnú, obsahujúcu všetky zákonné obsahové náležitosti. Po vykonanom dokazovaní dospel súd ku skutkovým záverom podľa, ktorých strany uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere. Na základe uzatvorenej zmluvy zaslal žalovaný (v rozhodcovskom konaní žalobca) dlžníkovi na účet uvedený v žiadosti o úver peňažné prostriedky vo výške 1500,- eur, ktoré bol dlžník spolu s úrokmi povinný splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára tvoriaceho prílohu zmluvy. Rozhodcovský súd zistil, že dlžník neplnil včas a riadne splátky úveru a bol v omeškani s ich úhradou, preto vznikol veriteľovi nárok na zmluvnú pokutu. Žalovanému (v rozhodcovskom konaní žalobcovi) priznal rozhodcovský súd na istine sumu vo výške 1446,66 € ako rozdiel medzi dlžníkom uhradenou sumou vo výške 1928,88 € a sumou, ktorú mal dlžník podľa zmluvy zaplatiť vo výške 3375,54 € a zmluvnú pokutu a úrok z omeškania, nakoľko ich celková výška nepresahovala zákonom určené limity.

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní tento zákon upravuje

- a) spotrebiteľské rozhodcovské konanie,
- b) postavenie a činnosť rozhodcu oprávneného rozhodovať spotrebiteľské spory a stáleho rozhodcovského súdu oprávneného rozhodovať spotrebiteľské spory (ďalej len "stály rozhodcovský súd"),
- c) podmienky na udelenie a zrušenie povolenia rozhodovať spotrebiteľské spory rozhodcovi a stálemu rozhodcovskému súdu (ďalej len "povolenie"),
- d) disciplinárnu zodpovednosť rozhodcu,
- e) kontrolu vykonávanú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a
- f) sankcie za porušenie povinností podľa tohto zákona.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona možno rozhodovať len spotrebiteľské spory, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovaní, vrátane sporov o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je; naliehavý právny záujem na určení podľa tohto zákona má len spotrebiteľ.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 3 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 3 ods. 1 z.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 2 z.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 1 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platného a účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a), b) a d) z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platného a účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platného a účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platného a účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platného a účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

11. Konajúci súd na pojednávaní dňa 01.02.2018 rozhodol uznesením o vylúčení nároku žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 4182,58 € na samostatné konanie, a to v súlade s § 166 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

12. Predmetom konania zostal preto len návrh žalobcu na zrušenie rozhodcovských rozsudkov vydaných v spotrebiteľských sporoch rozhodcovským súdom. Žalobca sa žalobou domáhal zrušenia rozhodcovských rozsudkov vydaných rozhodcovským súdom z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1 písm. e), g) h), i), j), k) a l) zákona č. 335/2014 Z.z. a v konkrétnostiach tvrdil, že rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a je teda neplatnou, v rozhodcovskom konaní nebol správne zistený skutkový stav a nesprávne boli vyhodnotené dôkazy, rozhodcovský súd rozhodol v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z.z., keď nezohľadnil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov, rozhodcovské rozsudky zaväzujú žalobcu na plnenia, ktoré sú svojou povahou objektívne nemožné a rozhodcovské rozsudky vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 25.02.2014 dve obsahovo totožné zmluvy o revolvingovom úvere. Zväzkový právny vzťah žalobcu a žalovaného založený úverovými zmluvami posúdil súd podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverových zmlúv, keďže tieto spĺňali zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. d) citovaného zákona.

Súčasne s úverovými zmluvami uzatvorili strany dňa 25.02.2014, v súlade so zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovské zmluvy obsahom, ktorých bola dohoda o riešení sporov alebo nárokov medzi stranami, vyplývajúciach alebo súvisiacich s úverovými zmluvami, cestou všeobecného súdu alebo cestou rozhodcovského konania podľa výberu strany, ktorá podá žalobný návrh.

Dňom 01.01.2015 nadobudol platnosť a účinnosť zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý zaviedol osobitnú úpravu rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach. Predmetnú právnu úpravu spotrebiteľského rozhodcovského konania bolo potrebné aplikovať v zmysle prechodných a záverečných ustanovení (§ 73 ods. 1, 2 a 3 z.č. 335/2014 Z.z.) aj na vzťahy strán sporu a rozhodcovské konania vedené o nárokoch žalovaného proti žalobcovi pred Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o.. Rozhodcovským súdom boli totiž v konaniach prejednávané medzi stranami spotrebiteľské spory, teda spory medzi žalobcom (v rozhodcovskom konaní žalovaným) ako spotrebiteľom v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaným (v rozhodcovskom konaní žalobcom) v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré sa týkali nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy, v tomto prípade nárokov z revolvingových zmlúv.

14. Súd prioritne posudzoval platnosť rozhodcovských zmlúv uzatvorených medzi stranami, na ktorých rozhodcovský súd prejednávajúci nároky žalovaného proti žalobcovi zo zmlúv o revolvingových úverov zakladal svoju právomoc a dospel k záveru, že rozhodcovské zmluvy č. 850042055 a č. 850042058 uzatvorené dňa 25.02.2014 sú neplatnými právnymi úkonmi. Podľa § 73 zákona č. 335/2014 Z.z. sa rozhodcovská zmluva uzatvorená pred 01.01.2015 spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia, teda rozhodcovské zmluvy uzatvorené medzi stranami bolo potrebné posudzovať podľa z.č. 244/2002 Z.z.. V rozhodcovských zmluvách sa strany dojednali pre prípad akýchkoľvek sporov vyplývajúciach alebo súvisiacich so zmluvami o revolvingových úverov, že tieto budú riešiť cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní, pričom výber súdu spočíval na tej zmluvnej strane, ktorá

podávala žalobný návrh. Z uvedeného vyplynulo, že výber alternatívy riešenia sporu medzi všeobecným súdom alebo rozhodcovským súdom bol daný výlučne tej strane, ktorá bol v konaní v procesnom postavení žalobcu. Žalobca ako spotrebiteľ by mal teda možnosť vybrať si riešenie sporu len v prípade, ak by bol v konaní navrhovateľom. V prípadoch, keď sa konanie podľa rozhodcovskej zmluvy začne na návrh dodávateľa, ktorým je žalovaný, bol žalobca (spotrebiteľ) nútený podriaďiť sa voľbe súdu, ktorú uskutočnil práve žalovaný (v konaní pred rozhodcovským súdom navrhovateľ). Vo vzťahoch zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, je pravidelne žalobcom, navrhujúcim riešenie sporov súdom, dodávateľ a nie spotrebiteľ. Uvedené vyplýva z povahy vzťahov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ňou založených práv a povinností zmluvných strán. Z pohľadu spotrebiteľa je irelevantné, či mu riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania vnúti štandardná zmluvná klauzula alebo dodávateľ svojim konaním. Z mechanizmu spotrebiteľsko - právnej ochrany vyplýva, že spotrebiteľ má byť chránený tak pred zmluvnými dojednaniami spôsobujúcim nerovnováhu vo vzájomnom vzťahu s dodávateľom, ako aj proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu, aj keď si strany sporu dojednali tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu s možnosťou voľby pri riešení sporu zo zmluvy o revolvingovom úvere buď cestou všeobecného súdu alebo rozhodcovského súdu. Možnosť voľby súdu je však v tomto prípade pre spotrebiteľa len formálna a nie skutočná, pretože žaloby sú s pravidelnosťou podávané veriteľmi, ktorí takto uskutočnia definitívne voľbu súdu rozhodujúceho o ich nároku a ide pravidelne o rozhodcovský súd ako je to v tomto prípade. Súd dospel k záveru, že rozhodcovské zmluvy predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky analogicky ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pretože spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalobcu). Rozhodcovské zmluvy nepredstavujú individuálne dojednania spotrebiteľa a dodávateľa, pretože ide o vopred dodávateľom (žalovaným) naformulované zmluvné klauzuly, ktorých obsah nemal možnosť žalobca ako spotrebiteľ meniť. Podľa súdu bolo potrebné akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach, ktorými spory medzi žalobcom a žalovaným ohľadom nárokov z revolvingových zmlúv boli, založiť osobitným vyjednaním pri rešpektovaní a zachovaní procesu tvorby zmluvy podľa Občianskeho zákonníka a nie predložením formuláru rozhodcovskej zmluvy obsahujúcej doložku o individuálnom vyjadrení spotrebiteľovi, ktorý nepozná pravidlá rozhodcovského konania. Dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy zaťažovalo v spore žalovaného (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Na preukázanie takejto skutočnosti však žalovaný nepredložil žiadne dôkazy, a preto podľa súdu neunesol dôkazné bremeno ohľadom individuálneho dojednania rozhodcovských zmlúv. Súd potom považuje rozhodcovské zmluvy uzatvorené medzi stranami za neplatné podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Neplatné rozhodcovské zmluvy však nemohli založiť právomoc rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spory zo zmlúv o revolvingovom úvere.

Súd musí vždy posúdiť, či existujú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e) z.č. 355/2014 Z.z. . Pri skúmaní rozhodcovských zmlúv dospel súd k záveru, že tieto sú neplatné z dôvodov, ktoré súd vysvetlil vyššie, a preto žalobu žalobcu na zrušenie rozhodcovských rozsudkov považoval za dôvodnú a rozhodol o zrušení rozhodcovských rozsudkov.

15. Na odvolanie žalovaného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie svojim uznesením z 19.09.2018 č.k. 6CoSr/2/2018 - 135 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia odvolací súd uviedol, že úpravu spotrebiteľských zmlúv vrátane neprijateľných podmienok obsahuje aj § 53 ods. 1 Obč. zák., v zmysle ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Na účel sledovaný Smernicou rady 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách reagoval tiež legislatívny vývoj v Slovenskej republike medziiným novelizáciou Občianskeho zákonníka, ktorá zákonom č. 568/2007 Z.z. účinným od 1. januára 2008 zaviedla do ustanovenia § 53 odsek 4 písm. r/, ktoré výslovne označuje za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve také zmluvné ustanovenie, ktoré vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V bode 2. predmetnej rozhodcovskej zmluvy veriteľ (žalovaný) vyhlásil, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia a vykonávania Zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom dlžník vyhlásil, že zo strany veriteľa bol o tejto skutočnosti jasne a zrozumiteľne informovaný; v bode 3. rozhodcovskej zmluvy veriteľ uviedol, že pred uzavretím rozhodcovskej zmluvy dlžníka poučil o dôsledkoch jej uzatvorenia a to nasledovne: Dôsledkom uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorila, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere

v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Podľa bodov 4. a 5. rozhodcovskej zmluvy akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami, vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením, či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Rozhodcovský súd v Bratislave, Ventúrska ul. č. 14, Bratislava, alebo Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, Krížna ul. č. 56, Bratislava, Victoria rozhodcovský súd v Žiline, zriadený spoločnosťou Victoria legal arbiter, ul. V. Tvrdeho č. 21, Žilina, Rozhodcovský súdny dvor zriadený pri spoločnosti Arbitration Tribunal, spol. s r. o., Pribinova ul. č. 30, Bratislava, pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Podľa bodu 7. rozhodcovskej zmluvy je dlžník oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty. Z toho čo odvolací súd uviedol vyššie, uzatvoril odvolací súd zrejmosť toho, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorila súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy; táto dohoda bola teda individuálne dohodnutá a svedčí o vóli dlžníka pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú podmienku. Ďalej odvolací súd dôvodil tak, že zo samotnej skutočnosti, že žalovaný predložil žalobcovi na podpis predpripravenú rozhodcovskú zmluvu na samostatnom liste papiera, nemožno vyvodiť záver, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná. Ako už bolo uvedené vyššie, bod 3. rozhodcovskej zmluvy obsahuje poučenie pre dlžníka, z ktorého vyplýva, že dôsledkom uzavretia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov, vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní s tým, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Ďalej bolo v citovanom bode uvedené, že výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. V bode 2. rozhodcovskej zmluvy veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania Zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom, a že dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa. Z uvedeného textu bolo podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že žalobca pred podpisom rozhodcovskej zmluvy mal možnosť získať predstavu o tom, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú dôsledky podpísania rozhodcovskej zmluvy s tým, že mu bola deklarovaná skutočnosť, že na uzavretie rozhodcovskej zmluvy nemusí pristúpiť, a ak tak urobí, neohrozí tým uzavretie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Vzhľadom na tieto skutočnosti bol odvolací súd toho názoru, že pokiaľ bola žalobcovi na podpis predložená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste (hárku) papiera v rozsahu siedmich článkov obsahu, v jej rámci mu bolo vysvetlené, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú jeho následky, pričom bolo deklarované, že jej uzavretie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, uvedenú rozhodcovskú zmluvu je možné považovať za individuálne dojednanú. Táto skutočnosť potom vylučuje, aby rozhodcovská zmluva bola kvalifikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka. Rozhodcovská zmluva je vyhotovená osobitne, nejedná sa o rozhodcovskú doložku, ktorá by bola súčasťou úverovej zmluvy. Podľa odvolacieho súdu bola dostatočne zrozumiteľne vyjadrená v písomnej forme s použitím dostatočne veľkého druhu a formy písma. Rozhodcovská zmluva nespĺňa s ostatnými zmluvnými dojednaniami a aj technicky tvorí samostatnú listinu, zreteľne označenú, ktorú žalobca ako spotrebiteľ mohol a nemusel potvrdiť svojím podpisom; mal teda reálnu možnosť odmietnuť rozhodcovskú zmluvu, ktorá mu bola predložená. Odvolací súd bol toho názoru, že žalobca mal možnosť sa s ňou oboznámiť, prečítať si ju a jej uzavretie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Navyše, žalobca mal právo v lehote 14 dní od zmluvy odstúpiť, na čo bol v zmluve osobitne upozornený. Ani túto možnosť však nevyužil. Podľa odvolacieho súdu bolo teda zrejmé, že v tomto prípade bola žalobcovi daná možnosť ako spotrebiteľovi slobodne sa rozhodnúť, či sa podriadi rozhodcovskému konaniu, alebo či v určenej lehote po uzavretí úverovej zmluvy jednostranne rozhodcovskú zmluvu vypovedá. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalobca bol nejakým spôsobom na podpísanie rozhodcovskej zmluvy navedený, prinútený, resp. že by poskytnutie úveru bolo podmieňované uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Samotná rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by sami osebe spôsobovali jej neplatnosť z dôvodu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán. Aj v prípade, že by si žalobca pri jej podpísaní neuvedomoval dôsledky, ktoré táto zmluva vyvolá, mal možnosť odstúpiť od zmluvy v lehote, ktorá bola určená v zmluve samotnej, bez toho, aby tým zároveň stratil benefity z revolvingovej zmluvy.

Z uvedeného dovodil odvolací súd nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o neplatnosti predmetných rozhodcovských zmlúv. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie posúdiť v novom konaní, či tu je niektorý zo žalobcom uplatnených dôvodov pre zrušenie predmetných rozhodcovských rozsudkov v zmysle § 45 ods. 1 písm. e/, g/, h/, i/, j/, k/, l/ zák. č. 335/2014 Z.z.

16. V zmysle pokynu odvolacieho súdu posúdil súd prvej inštancie dôvody pre zrušenie rozhodcovských rozsudkov v zmysle § 45 ods. 1 písm. e/, g/, h/, i/, j/, k/, l/ zák. č. 335/2014 Z.z. a dospel k záveru, že v rozhodcovskom konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy (§ 45 ods. 1 písm. g) z.č. 335/2014 Z.z.), stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu (§ 45 ods. 1 písm. i) z.č. 335/2014 Z.z.), rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou právom nedovolené (§ 45 ods. 1 písm. j) z.č. 335/2014 Z.z.) a nakoniec rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 45 ods. 1 písm. l) z.č. 335/2014 Z.z.), preto opätovne rozhodol súd o zrušení rozhodcovských rozsudkov rozhodcovského súdu.

17. Závazkový právny vzťah žalobcu a žalovaného založený Zmluvami o revolvingovom úvere č. 8500042055 a č. 850004205822 uzatvorenými dňa 25.02.2014 (ďalej len „úverové zmluvy“), posúdil súd podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverových zmlúv. Dotknuté úverové zmluvy, obsahovo totožné, spĺňali zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písm. d) citovaného zákona. Žalovaný vystupoval pri uzatváraní úverových zmlúv ako obchodná spoločnosť - právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, keď podľa výpisu z obchodného registra je predmetom podnikania žalovaného okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom. Žalovaný uzatvoril úverové zmluvy so žalobcom ako fyzickou osobou - nepodnikateľom, pri ktorom nebolo preukázané a ani tvrdené, že by úver využíval na účely výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Keďže žalovaný pri uzatváraní úverových zmlúv naplnil legálnu definíciu veriteľa podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. a žalobca definíciu spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., teda vzhľadom na povahu subjektov, ktoré úverové zmluvy uzatvorili ako aj na predmet a obsah úverových zmlúv (záväzok žalovaného ako veriteľa poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi úver vo výške 1500,- € a záväzok žalobcu poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť žalovanému úroky v dohodnutej výške), mal súd za to, že zmluvy je potrebné posúdiť ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere a na zmluvný vzťah strán aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverových zmlúv.

S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverových zmlúv, dospel súd k záveru, že úvery poskytnuté žalovaným žalobcovi je potrebné považovať za bezpoplatkové a bezúročné, pretože úverové zmluvy neobsahujú náležitosti vymedzené v ust. § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) z.č. 129/2010 Z.z. tak, ako to tvrdil žalobca. V úverových zmluvách (obsahovo totožných) absentuje údaj o dobe trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) z.č. 129/2010 Z.z.), údaj o termínoch splátok istiny, úrokov, teda o termíne splatnosti úverových splátok (§ 9 ods. 2 písm. k) z.č. 129/2010 Z.z.) ako aj údaj o všetkých predpokladoch použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. 1) z.č. 129/2010 Z.z.). Dojednanie o uvedených náležitostiach má tvoriť v zmysle kogentného ustanovenia § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia dotknutých úverových zmlúv nevyhnutnú súčasť každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a absencia ktorejkoľvek z týchto náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok, že poskytnutý úver je veriteľ ako aj súd povinný považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) z.č. 129/2010 Z.z.).

Úverové zmluvy neobsahovali v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f) z.č. 129/2010 Z.z. údaje o dobe trvania úverovej zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Úverové zmluvy obsahujú výlučne údaj o počte splátok úveru (42 splátok). Ak by mala byť naplnená zákonom stanovená povinnosť dohodnúť dobu trvania úverových zmlúv a termín konečnej splatnosti úverov, musela by každá úverová zmluva obsahovať buď uvedenie konkrétneho času, do ktorého úverová zmluva trvá a konkrétny dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru alebo určenie udalosti, s ktorou je spojené ukončenie trvania zmluvy. Za dohodu o termíne konečnej splatnosti a ani o dobe trvania úverovej zmluvy nie je možné považovať uvedenie počtu splátok úveru v zmluve, naviac v situácii keď nie je v zmluve dohodnutý ani začiatok splácania úveru, teda nie je dohodnutá splatnosť prvej splátky úveru, ani periodicita splátok úveru, teda nie je zrejmé kedy mal dlžník uhradiť prvú a nasledujúce splátky úveru, či to malo byť v

týždennej, mesačnej, ročnej alebo inej periodicite a či malo ísť o prvý alebo posledný prípadne iný konkrétny deň v danom periodickom časovom úseku. Teda v úverovej zmluve nie je vôbec dohodnutá splatnosť splátok úveru. Za dohodu o dobe trvania úverovej zmluvy by nebolo možné považovať dohodu o počte splátok úveru dokonca ani v tom prípade, ak by zmluva určovala periodicitu splácania, pretože v týchto prípadoch by išlo o dojednanie času plnenia resp. splnenia povinnosti zaplatiť splátku úveru ale nie o dohodu o dobe trvania zmluvy, ktorá nemusí kopírovať a spravidla ani nekopíruje čas plnenia povinností dlžníka z úverovej zmluvy. Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. obsahujú vo svojom bode 3.1 a bode 8.2 dojednanie, podľa ktorého celková výška úveru je spolu s úrokmi splatná v pravidelných splátkach, vo výške a časovom rozvrhu podľa splátkového kalendára, resp. úroky sú splatné v mesačných splátkach spolu s istinou úveru, podľa splátkového kalendára uvedeného v žiadosti o poskytnutí revolvingového úveru, teda odkaz na splátkový kalendár, ktorý však medzi stranami dojednaný nebol. Teda ani zmluvné dojednania úverovej zmluvy neobsahujú dohodu o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a tak úverové zmluvy ani ich zmluvné dojednania neobsahujú dojednanie o termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Inými slovami v úverových zmluvách a ani v zmluvných dojednaniach nie je dohodnutá ani splatnosť úverových splátok (bez ohľadu na členenie splátky na úroky a istinu). Žiadnym spôsobom z obsahu úverových zmlúv vrátane ich zmluvných dojednaní nevyplýva čas splatnosti úverových splátok, nevyplýva ich periodicita a konkrétny termín splatnosti tej-ktorej splátky v rámci dojednaného periodického časového obdobia. Nie je teda možné z úverovej zmluvy ani jej zmluvných dojednaní určiť, kedy sa stala po poskytnutí úveru splatnou prvá splátka úveru a kedy boli splatné ostatné splátky úveru, teda čas plnenia úverových splátok. To ale znamená absenciu ďalšej podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovenej v § 9 ods. 2 písm. k) z.č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy, a to dojednanie termínu splátok istiny a úrokov. Aj nedostatok dohody o termíne splátok istiny a úrokov (teda termíne splatnosti úverovej splátky ako takej, bez jej ďalšieho členenia na úroky a istinu) spôsobuje, že úverové zmluvy je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov.

Pokiaľ by žalovaný poukazoval na obsah oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (súčasť spisov rozhodcovského súdu) potom súd uvádza, že ide o jednostranné oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a nie o dvojstrannú dohodu veriteľa a dlžníka o podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá navyše musí mať v súlade s kogentným ustanovením § 9 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. písomnú formu. Ak aj toto jednostranné oznámenie obsahuje niektoré ďalšie údaje týkajúce sa úveru, a to dátum splatnosti prvej splátky úveru a dátum splatnosti poslednej splátky úveru a jeho periodicitu, nejde o písomnú dohodu strán úverovej zmluvy. Oznámenie veriteľa je podpísané výlučne žalobcom a jednostranne oznamuje žalovanému ako dlžníkovi tie údaje, ktoré by mali tvoriť súčasť písomne uzatvorenej úverovej zmluvy. Proces uzatvárania akejkoľvek zmluvy je upravený v § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zásade ide o návrh zmluvy ako prejav vôle jednej zmluvnej strany adresovaný druhej zmluvnej strane a jeho akceptáciu druhou zmluvnou stranou. V súlade s § 9 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. možno zmluvu o spotrebiteľskom úvere dojednať len písomnou formou. Uvedené ustanovenie z.č. 129/2010 Z.z. má kogentnú povahu, teda písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemôžu strany ani vylúčiť ani dohodou modifikovať.

Z úverových zmlúv uzatvorených stranami v písomnej forme súd zistil, že žiadna zo zmlúv neobsahuje dojednanie žalobcu a žalovaného o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ani dojednanie o termíne splátok istiny, úrokov (splátky úveru), teda neobsahuje dohodu o podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených v § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) z.č. 129/2010 Z.z.. Písomná forma je zachovaná len ak je dokument podpísaný zmluvnými stranami. Jediným dokumentom podpísaným oboma zmluvnými stranami je žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je jednostranným písomným úkonom žalobcu ako veriteľa, ktorý by síce mohol byť chápaný ako návrh zo strany žalobcu ako veriteľa, avšak jeho akceptácia zo strany žalovaného absentuje. Keďže predmetné oznámenie nie je stranami podpísané, teda z neho nevyplýva akceptácia jeho obsahu žalovaným a v konaní ani nebolo tvrdené, že by prišlo k akejkoľvek akceptácii obsahu oznámenia zo strany žalovaného ako dlžníka, navyše podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj samotnej dohody zmluvných strán obsiahnutej v bode 16.1 zmluvných dojednaní bolo možné úverové zmluvy meniť výlučne dodatkami uzatvorenými v písomnej forme, neprišlo k žiadnej dohode zmluvných strán o náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) z.č. 129/2010 Z.z. a už vôbec nie v písomnej forme.

Pre úplnosť súd uvádza, že oznámenie nie je neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, pretože sa žiadna zmluva naň neodvoláva a je podľa súdu neprípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z., ktoré zmluva pod sankciou neplatnosti, resp. pod sankciou straty práv veriteľa na úroky a poplatky musí obsahovať, boli spotrebiteľovi len dodatočne po podpise úverovej zmluvy oznamované a vydávané za súčasť skôr uzatvorenej úverovej zmluvy, bez písomného súhlasu druhej zmluvnej strany. Takýto postup odporuje príslušným ustanoveniam Občianskeho zákonníka a je neakceptovateľný pri kontraktácii každej zmluvy nielen spotrebiteľskej. Výklad a aplikácia § 11 z.č. 129/2010 Z.z. sa musí uskutočniť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z § 497 Obchodného zákonníka a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú uvedené v § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. a zároveň aj v § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úverová zmluva je konsenzuálnym kontraktom a už pri uzavretí zmluvy v deň jej uzavretia bez ohľadu na deň vyplatenia úveru musia byť dohodnuté jej podstatné obsahové náležitosti. Bolo preto povinnosťou žalovaného v súlade s § 9 ods. 2 písm. j) z.č. 129/2010 Z.z. v uzatvorenej zmluve jednoznačne a zrozumiteľne uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, a to nielen konkrétnu výšku RPMN, ale aj údaje, na základe ktorých bola táto vyčíslená. Tieto údaje sa v zmluve nenachádzajú. Keď teda súd dospel k záveru, že v zmluve chýbajú podstatné náležitosti vyžadované zákonom a z toho dôvodu predbežne posúdil, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

Zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j), f) a k) z.č. 129/2010 Z.z. a síce dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, termíny úverových splátok a údaje, na základe ktorých bola vyčíslená RPMN, z dôvodu ktorého je v zmysle § 11 z.č. 129/2010 Z.z. potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovaný sa v tom prípade mohol od žalobcu domáhať výlučne zaplatenia sumy, o ktorú sa žalobca bezdôvodne na účet žalovaného obohatil (§ 456 OZ), teda vrátenia poskytnutého úveru bez úrokov a poplatkov.

18. Pokiaľ rozhodcovský súd posúdil úverové zmluvy ako zmluvy obsahujúce všetky zákonné obsahové náležitosti a rozhodol tak, že žalobca (v konaní pred rozhodcovským súdom žalovaný) je povinný zaplatiť žalovanému (v konaní pred rozhodcovským súdom žalobcovi) sumu 1446,66 eur v oboch rozhodcovských konaniach totožne s odôvodnením, že žalobca bol podľa úverovej zmluvy povinný zaplatiť žalovanému sumu 3375,54 eur a do rozhodnutia rozhodcovského súdu uhradil len 1928,88 eur, nesprávne rozhodcovský súd v konaní zistil skutkový stav, rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nie je sporným, že žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi podľa totožných úverových zmlúv úver 2 x 1500,- eur, na ktorý si však hneď započítal poplatok za poskytnutie možnosti odkladu splátok vo výške 215,75 eur, teda v skutočnosti previedol na účet žalobcu sumu 2 x 1284,25 eur. Rozhodcovský súd nesprávne zistil skutkový stav veci a následne nesprávne právne posúdil vec, keď dospel k záveru, že úverové zmluvy obsahujú všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, hoci v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f),j) a k) z.č. 129/2010 Z.z. absentovali v úverových zmluvách údaje o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaje o termínoch splatnosti úverových splátok a údaje, na základe ktorých bola vyčíslená RPMN. Rozhodcovský súd pochybil, pretože neaplikoval ustanovenie § 11 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. a v rozpore so zákonom neposúdil spotrebiteľské úvery poskytnuté žalobcovi ako dlžníkovi ako bezúročné a bez poplatkov, čo malo za následok povinnosť žalobcu vrátiť žalovanému výlučne sumy zodpovedajúce poskytnutým úverom, teda 2 x 1284,25 eur, ktorú sumu však žalobca vrátil žalovanému dňa 27.02.2014, teda ešte pred podaním žaloby na rozhodcovský súd. Úhrady zo strany žalobcu 2 x 1284,25 eur rozhodcovský súd v obsahu odôvodnenia svojich rozsudkov aj konštatoval. Ak rozhodcovský súd zaviazal žalobcu vo svojich rozhodcovských rozsudkoch na vrátenie 1446,66 eur ako doplatku do celkovej čiastky 3375,54 eur, na ktorej zaplatenie sa zaviazal žalobca (úver + úroky) v úverovej

zmluve, nerešpektoval tak rozhodcovský súd § 11 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z., ktorý sankcionuje absenciu náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru a rozhodol tak v rozpore s predmetným zákonným ustanovením, pričom toto ustanovenie ako aj zákon o spotrebiteľských úveroch je všeobecne záväzným právnym predpisom na ochranu práv spotrebiteľa a tieto porušenia mali vplyv na výsledok rozhodcovského sporu. Súd totiž zaviazal svojimi rozsudkami žalobcu zaplatiť žalovanému sumy, na ktorých zaplatenie nevznikol žalovanému nárok, pretože tieto sumy predstavovali úroky a poplatky úverov. Navyiac rozhodcovský súd nezistil správne skutkový stav ani pokiaľ ide o rozsah úhrad realizovaný žalobcom žalovanému. Žalobca totiž do rozhodnutia rozhodcovskými rozsudkami dňa 01.12.2016 zaplatil žalovanému celkom sumy vo výške 2 x 3375,54 eur, a to v nasledovných úhradách: dňa 29.03.2016 sumu 2 x 1285,92 eur, dňa 22.12.2015 sumu 2 x 80,37 eur, dňa 14.12.2015 sumu 2 x 80,37 eur, dňa 07.12.2015 sumu 2 x 80,37 eur, dňa 01.12.2015 sumu 2 x 80,37 eur, dňa 19.11.2015 sumu 2 x 241,11 eur, dňa 18.11.2015 sumu 2 x 160,74 eur, dňa 10.11.2015 sumu 2 x 80,37 eur, dňa 10.11.2015 sumu 2 x 1,67 eur a dňa 27.02.2014 sumu 2 x 1284,25 eur, čo vyplýva z výpisov banky žalobcu pripojených ku žalobe a nie rozhodcovským súdom uvádzaných 2 x 1928,88 eur.

Nakoniec žalobca vrátil žalovanému poskytnutú časť úverov vo výške 2 x 1284,25 eur dňa 27.02.2014, teda obratom po uzatvorení úverových zmlúv dňa 25.02.2014. Žalovaný úverové zmluvy zosplatnil až listom z 13.09.2015, teda listom datovaným potom, čo žalobca vrátil všetky peňažné prostriedky poskytnuté mu titulom úverových zmlúv žalovaným. Žalovanému teda nevznikol v súlade s dôvodmi vyššie uvedenými (bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru) nárok nielen na zaplatenie sumy vo výške 1446,66 eur, ale ani na zaplatenie zmluvných pokút a úrokov z omeškania, za omeškanie sa žalobcu s vrátením peňažnej sumy, keďže sa tento do omeškania sa so zaplatením nikdy nedostal. Teda aj v časti, v ktorej bol žalobca zaviazaný rozhodcovskými rozsudkami na zaplatenie zmluvných pokút a úrokov z omeškania, vychádzal rozhodcovský súd z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré malo základ v nesprávne zistenom skutkovom stave.

19. Súd v zmysle povinnosti uloženej mu odvolacím súdom, ktorý dospel k záveru, že rozhodcovské zmluvy boli stranami platne dojednané, posudzoval dôvody pre zrušenie rozhodcovských rozsudkov v zmysle § 45 ods. 1 písm. g/, h/, i/, j/, k/, l/ zák. č. 335/2014 Z.z. a dospel k záveru, že sú dané dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. g) , písm. i) a písm. l) z.č. 335/2014 Z.z., ktoré dôvody súd vysvetlil vyššie, a preto žalobu žalobcu na zrušenie rozhodcovských rozsudkov považoval za dôvodnú a rozhodol o zrušení rozhodcovských rozsudkov.

20. Žalobca ako spotrebiteľ bol v zmysle § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. oslobodený od súdnych poplatkov, a pretože súd žalobe žalobcu na zrušenie rozhodcovských rozsudkov vyhovel, zaviazal v súlade s § 2 ods. 2 z.č. 71/1992 Zb. zaplatiť súdny poplatok za žalobu žalovaného. Súdny poplatok za žalobu o zrušení rozhodcovského rozsudku predstavoval v zmysle položky 3 písm. c) prílohy ku z.č. 71/1992 Zb. sumu vo výške 331,50 €. Pretože žalobca žiadal o zrušenie dvoch rozhodcovských rozsudkov, ktorej žalobe súd vyhovel, zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok vo výške 663,- € (2 x 331,50 €).

21. O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP tak, že podľa pomeru úspechu vo veci priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Bratislava I. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné

ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.